

ATT HANDLA

Några saker ska inhandlas inför kräftskivan. När varorna är lagda i kundvagnen, letar jag upp en kort kö och ställer mig där. Det borde gå snabbt, tänker jag. Bara en gammal dam med rollator före mig. Hon har inte handlat så mycket.

Kassabiträdet slår in det damen handlat. Hon tar upp sin börs. Räknar sina pengar. Konstaterar muttrande att de inte räcker till den summa hon ska betala. Hon skyndar bort till sina varor, som ligger på bandet, för att packas. Tar mjölkförpackningen och lämnar den till kassabiträdet. Han drar bort vad mjölken kostar. Talar om vad hon ska betala efter att summan för mjölken dragits av.

Den lilla damen rotar ånyo i sin börs. Pengarna räcker i alla fall inte. Nu plockar hon bort en liten flaska rapsolja och ger den till biträdet. Kön bakom mig växer. Det suckas och stönas.

Kvinnans förödmjukelse lägger sig som ett vått täcke över mitt hjärta. Jag minns när jag var fattig, även om det var länge sedan. Och jag tänker, måtte hon inte behöva ta bort något ytterligare. Men nu räcker pengarna.

- Ge mig damens mjölk och flaskan med olja, ber jag biträdet, och slå in varorna på mig.

- Vad snällt, säger han och ler.

Jag klappar den lilla människan på armen. Ger henne varorna. Hon skakar på huvudet. Hon har ju tagit bort dem, för att kunna betala.

- Du får dem av mig, säger jag, jag har betalat dem.

Hon tittar förvirrat på mig. Hon förstår inte svenska så bra.

- Du får dem, upprepar jag, med ett leende, och klappar henne på kinden.

Och hon ler när hon förstår. Tackar flera gånger. Sedan tar hon sin rollator med de packade varorna i korgen och går. Och i mitt hjärta känns det varmt och gott.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten